

методах боротьби зі злочинністю для досягнення позитивних результатів у визначених цілях з найменшими затратами сил і засобів з найбільш ефективною їх віддачею та використанням.

Суб'єктами координації виступають в першу чергу керівники кожного оперативного підрозділу, служби, в тому числі начальники всіх рівнів міліції та їх заступники по оперативній роботі, оскільки в силу принципу вони несуть повну відповідальність за успішне рішення всіх задач, що стоять перед підлеглими їх підрозділів.

Отже, виходячи з вище викладеного проаналізованих вище спеціалістами ті науковцями в сфері ОРД ОВС, можна зробити висновок, що тільки від рівня організації взаємодії та координації оперативно – розшукової діяльності оперативних служб апаратів ОВС, слідчих підрозділів та інших служб, під якими розуміються - основана на законі і на підзаконних актах упорядкована на законність погоджених між ними заходів в області кримінально - процесуальної, оперативно – розшукової та адміністративної правової діяльності можливо досягнути значно ефективніших результатів на всіх рівнях боротьби в боротьбі зі злочинністю і особливо в її організаційних формах, як територіях , що обслуговуються, так і в державі, поступово виявляти і усувати причини і умови, що її сприяють, забезпечуючи потерпілим відшкодування збитків, завданих злочинцями.

ПРАВО ОСОБИ НА АПЕЛЯЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ ВИРОКУ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ

Курсант 3-го курсу **Хроменко І.О.**

Науковий керівник: викладач кафедри досудового розслідування
Моргун Н.С.

В умовах сьогодення неможливо не помітити, що у вітчизняному законодавстві відбуваються зміни, особливо цікавими, на наш погляд, є зміни, які відбулися у кримінальному

процесуальному законодавстві. 13 квітня 2012 року Верховною Радою України було прийнято новий Кримінальний процесуальний кодекс (далі – КПК), що вступив у дію 20 листопада 2012 року. Прийняття чинного КПК, як зазначив очільник держави на координаційній нараді керівників правоохоронних органів, це виконання Україною своїх зобов'язань перед Радою Європи в частині реформування кримінальної юстиції, а отже КПК повинен бути європейського зразка і містити в собі норми, які належним чином будуть застосовані для захисту прав громадян і суспільства.

Зміни торкнулися всіх розділів КПК, в тому числі відбулись зміни в главі про провадження в суді апеляційної інстанції. Право особи на апеляційне оскарження вироку суду, перш за все, це конституційне право кожного громадянина нашої держави і воно гарантується Конституцією України, а саме статтею 129, яка передбачає, що однією з основних засад судочинства є забезпечення апеляційного оскарження рішення суду у визначених законом випадках. Процесуальний порядок його реалізації закріплено в Кримінальному процесуальному кодексі України, а саме в Розділі V, Глава 31 Провадження в суді апеляційної інстанції.

Оскарження вироку в суді апеляційної інстанції, наявність або відсутність у суб'єктів кримінального процесу права на апеляційне оскарження вироку в кожному конкретному випадку залежить від певних процесуальних передумов. Для реалізації особою суб'єктивного права на апеляційне оскарження вироку необхідна наявність як загальних, що стосуються всіх апелянтів, так і спеціальних, котрі стосуються деяких апелянтів, умов. До перших належать окремі елементи процедури апеляційного оскарження вироку: дотримання порядку та строку його оскарження, передбачених законом вимог щодо форми і змісту апеляції тощо. Спеціальні умови розрізняються залежно від суб'єктів апеляційного оскарження. До них відносять різні обставини, які є об'єктивно похідними від процесуального статусу того чи іншого апелянта та

визначають межі його прав з оскарження вироку. Для прокурора спеціальною умовою апеляційного оскарження є необхідність захисту публічного (суспільного) інтересу, порушеного, на його думку, незаконним та (чи) необґрунтованим вироком. Ця умова виникає за наявності у прокурора переконаності, що в ухваленому вироку містяться підстави для його скасування чи зміни. Для інших учасників процесу, які зацікавлені в позитивному результаті вирішення провадження, – це будь-які порушення їх процесуальних та (чи) матеріальних інтересів, що мали місце.

Отже, на нашу думку, наявність інституту апеляції в системі українського кримінального процесуального законодавства є важливою гарантією здійснення правосуддя, що дозволяє швидко виправляти помилки, допущені при провадженні в суді першої інстанції. Він розглядається Європейським Судом як один з ефективних засобів захисту прав людини в більшості держав – членів Ради Європи. У зв'язку з цим, ми вважаємо, що дослідження змісту процесуального права особи на апеляційне оскарження вироку та особливостей його реалізації має важливе як теоретичне, так і практичне значення.

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ СУБ'ЄКТОМ ЗЛОЧИНУ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ

Курсант 301 навчального взводу **Хроменко І.О.**

Науковий керівник: викладач кафедри кримінального права
НАВС Олійник О.С.

Законом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб» фактично доповнено Загальну частину Кримінального кодексу України розділом XIV¹ «Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб». Отже, актуальності набуває проблема